

ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА: СТРАТЕГІЧНИЙ ВИМІР ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

Гавкалова Наталія Леонідівна,

доктор економічних наук, професор,
професор

Інституту управління та якості Варшавського технологічного університету

ORCID ID: 0000-0003-1208-9607

Стаття вміщує результати дослідження значення державної інформаційної політики у забезпеченні транскордонного співробітництва як чинника сталого розвитку територій України. Дослідження побудовано на припущенні, що в умовах цифровізації управління та існування безпекових викликів інформаційний супровід державної політики набуває стратегічного значення для міждержавної та міжрегіональної взаємодії. Акцентовано увагу на сутності державної інформаційної політики як системи механізмів, методів, принципів і суб'єктів публічного управління, спрямованої на створення відкритого інформаційного середовища і зміцнення довіри між учасниками транскордонних процесів. Визначено основні напрями інформаційного забезпечення транскордонного співробітництва: цифровізація управлінських процедур, розвиток спільних інформаційних ресурсів, підтримка відкритих даних, координація стратегічних комунікацій та протидія дезінформації. Наголошено на значенні міжінституційної взаємодії органів державної влади, місцевого самоврядування, громадянського суспільства та міжнародних партнерів у формуванні інформаційного простору транскордонного співробітництва. Систематизовано вплив цифрової комунікації на підвищення інвестиційної привабливості регіонів, активізацію участі у транскордонному співробітництві та покращення координації спільних програм і проєктів. Обґрунтовано необхідність подальшого формування напрямів удосконалення механізму публічного управління регіональним розвитком громад і регіонів України через взаємодію та партнерство з Асоціацією європейських прикордонних регіонів. Вивчення практик Асоціації європейських прикордонних регіонів дозволило наполягати на доцільності впровадження принципів інформаційного забезпечення діяльності Асоціації в державну інформаційну політику. Запропоновано підходи до удосконалення державної інформаційної політики у контексті стратегії сталого розвитку, інституційної спроможності територій і посилення соціально-економічної інтеграції. Зроблено висновок, що розвиток державної інформаційної політики у сфері транскордонного співробітництва потребує системного нормативного, організаційного та технологічного забезпечення.

Ключові слова: державна інформаційна політика, транскордонне співробітництво, сталий розвиток, стратегія, публічне управління, цифрова взаємодія.

Gavkalova Natalia. STATE INFORMATION POLICY IN ENSURING CROSS-BORDER COOPERATION: A STRATEGIC DIMENSION FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF TERRITORIES

The article presents the results of a study on the importance of state information policy in ensuring cross-border cooperation as a factor of sustainable territorial development in Ukraine. The research is based on the assumption that under conditions of governance digitalization and growing security challenges, the information support of public policy acquires strategic significance for interstate and interregional interaction. Particular attention is paid to the essence of state information policy as a system of mechanisms, methods, principles, and actors of public administration aimed at creating an open information environment and strengthening trust among participants in cross-border processes. The main directions of information support for cross-border cooperation are identified, including the digitalization of administrative procedures, development of shared information resources, support for open data, coordination of strategic communications, and counteraction to disinformation. The importance of interinstitutional interaction between public authorities, local self-government bodies, civil society, and international partners in shaping the information space of cross-border cooperation is emphasized. The impact of digital communication on increasing regional investment attractiveness, intensifying participation in cross-border cooperation, and improving coordination of joint programs and projects is systematized. The necessity of further developing directions for improving the public management mechanism of regional development of communities

and regions of Ukraine through interaction and partnership with the Association of European Border Regions is substantiated. The study of the Association of European Border Regions' practices supports the feasibility of incorporating its principles of information support into state information policy. Approaches to improving state information policy in the context of sustainable development strategy, territorial institutional capacity, and enhanced socio-economic integration are proposed. It is concluded that the development of state information policy in the field of cross-border cooperation requires comprehensive regulatory, organizational, and technological support.

Key words: state information policy, cross-border cooperation, sustainable development, strategy, public administration, digital interaction.

Вступ. У контексті європейської інтеграції України транскордонне співробітництво (ТКС) розглядається не лише як форма міжнародної взаємодії, а і як можливість модернізації публічного управління та один із ключових інструментів стратегічного розвитку територіальних громад України. У стратегічному вимірі територіальні громади отримують скорочення часу на інтеграцію до європейських управлінських практик, формування нових моделей просторового розвитку та використання додаткових фінансових механізмів підтримки регіонального розвитку. Оскільки на концептуальному рівні ТКС ґрунтується на принципах багаторівневого врядування загальної політики Європейського Союзу, залучення до відповідної взаємодії українських територіальних громад передбачає координацію дій місцевих, регіональних, національних і наднаціональних суб'єктів, що передбачає знання нормативно-правових основ і стандартів ТКС. Однак державна інформаційна політика у сфері ТКС залишається в Україні недостатньо впорядкованою, що ускладнює повноцінне впровадження європейських стандартів транскордонного співробітництва і потребує наукового пошуку шляхів її удосконалення.

Матеріали та методи. Основи транскордонного співробітництва як діяльності, спрямованої на розвиток добросусідських відносин між територіальними громадами або органами влади двох або більше суб'єктів договірних відносин, були закладені Мадридською конвенцією ще в 1980 році [2]. Генеральний секретар Асоціації європейських прикордонних регіонів М. Г. Рамірес розглядає транскордонне співробітництво в контексті багаторівневого управління, яке забезпечує консультативну підтримку місцевих, регіональних і національних політиків в питаннях територіального розвитку на принципах належного урядування та сталості [12].

Для територіальних громад України, які різною мірою потерпають від російської агресії, завдання щодо забезпечення сталого розвитку мають стратегічне значення, оскільки фактично стосуються відновлення життя в зруйнованих населених пунктах, а отже втілення в життя стандартів належного врядування в межах транскордонного співробітництва є практичним кейсом для усіх громад України. До того ж Україна в межах Угоди про асоціацію взяла

на себе зобов'язання сприяти двосторонньому співробітництву щодо багаторівневого управління та партнерства, з особливим наголосом на розвитку відсталіх територій та на територіальному співробітництві, створюючи при цьому канали зв'язку та активізуючи обмін інформацією між національними, регіональними та місцевими органами влади, соціально-економічними утвореннями та представниками громадянського суспільства [14]. Виходячи з даного контексту Угоди, привертає увагу зростання значення державної інформаційної політики, оскільки завданням саме цієї політики є формування зв'язків для забезпечення багаторівневого інформаційного обміну.

Мета статті – окреслити стратегічні напрями державної інформаційної політики щодо забезпечення транскордонного співробітництва.

Методологія дослідження державної інформаційної політики щодо забезпечення транскордонного співробітництва ґрунтувалася на міждисциплінарному підході, тобто поєднанні правових, управлінських, інституційних та аналітичних дослідницьких методів. При проведенні дослідження були використані нормативно-правові акти щодо державної інформаційної політики та ТКС, зокрема Закон України «Про міжнародне територіальне співробітництво України» [1]; міжнародні документи з урегулювання ТКС (Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями [2]); публікації зарубіжних авторів з питань багаторівневості та належного врядування в межах ТСК: Н. Кроссі та Ф. Вебер [3], Дж. Л. Вонг Вільянуєва, Т. Кідокоро, та Ф. Сета [4]; праці українських і зарубіжних науковців з питань державної інформаційної політики (Ю. Нестеряк, Т. Савосько, С. Браман, К. Ансворт) [5–8]; результати досліджень щодо розвитку транскордонного співробітництва (Н. Гавкалова, Дж. Бек, С. Бенталеб, Г. Рамірес, Х. Притула) [9–13], а також результати власних емпіричних досліджень.

Застосовані методи: *формально-юридичний* – для аналізу законодавчих актів, міжнародних договорів та підзаконних нормативних документів; *інституційний* (з метою дослідження системи суб'єктів формування та реалізації державної інформаційної політики та політики транскордонного співробітництва);

компаративного та контент-аналізу – при порівнянні практики та змісту політики транскордонного співробітництва в Україні та країнах Європейського Союзу (ЄС) дозволили виявити проблеми інформаційного забезпечення транскордонного співробітництва і сприяли пошуку можливостей удосконалення державної інформаційної політики у сфері транскордонного співробітництва в контексті стратегічного розвитку територіальних громад України.

Результати. Передусім, державна інформаційна політика забезпечує відкритість і прозорість імплементації положень Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними громадами або властями, яка закладає фундаментальні принципи взаємодії територіальних громад прикордонних держав.

За даними Міністерства розвитку громад і територій України на серпень 2022 року, після розгортання повномасштабних бойових дій, лише близько половини громад мали партнерські відносини з муніципальними утвореннями інших країн (46%) [15] і здебільшого це були зв'язки між прикордонними громадами. До 2024 року законодавство України

врегулювало лише транскордонне співробітництво [16], тобто співробітництво громад, прилеглих до кордонів. Інформаційна політика уряду періоду 2004–2024 років щодо розвитку транскордонного співробітництва будувалася в партнерстві з Програмою Ради Європи «Децентралізація і реформа публічної адміністрації в Україні». Спираючись на методологію Ради Європи City to City Cooperation (співпраця між містами [17], Міністерством розвитку громад і територій України були розроблені Методичні рекомендації щодо міжнародного муніципального партнерства, у яких викладена систематизована інформація щодо практик публічного управління в прикордонних європейських країнах [18]. Складові державної інформаційної політики України щодо транскордонного співробітництва наведено в табл. 1. У процесі реалізації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом [14] особливого значення набуває аналітичне опрацювання норм права ЄС, методичних рекомендацій та програмних документів Європейської Комісії. Інформаційно-аналітична підтримка цього процесу дозволяє систематизувати стандарти ТКС і забезпечити їх адаптацію до національних умов.

Таблиця 1

Етапи розвитку та складові державної інформаційної політики щодо транскордонного співробітництва

Етапи	Складові	Заходи
2004–2013 рр. – формування нормативної та інституційної бази	1. Нормативно-правове забезпечення	– імплементація положень Ради Європи щодо міжтериторіального співробітництва; – прийняття Закону України «Про транскордонне співробітництво»; – узгодження інформаційної політики з програмами ЄС (зокрема Interreg)
	2. Інституційне забезпечення	– координація через центральні органи виконавчої влади (Мінрегіон, МЗС, інші); – створення структур підтримки євро регіонів; – формування спільних інформаційних центрів та контактних пунктів програм ЄС
	3. Комунікаційна складова	– висвітлення результатів транскордонних проєктів у ЗМІ; – проведення форумів, конференцій, круглих столів; – формування позитивного іміджу прикордонних територій
2014–2021 рр. – цифровізація, цифрова безпека	1. Цифровізація	– розвиток відкритих даних; – використання онлайн-платформ для координації міжнародних проєктів; – розвиток електронних сервісів
	2. Інформаційна безпека	– протидія інформаційним впливам РФ у прикордонних регіонах; – інтеграція інформаційної складової до політики національної безпеки; – міжнародна координація в межах європейських інформаційних мереж
	3. Освітньо-наукова складова	– реалізація спільних освітніх і наукових проєктів; – підготовка кадрів для управління транскордонними проєктами; – участь університетів та аналітичних центрів у формуванні інформаційної підтримки співробітництва
2022–2024 рр. – трансформація в умовах воєнного стану	1. Координація та адаптація	– оперативне інформування партнерів про безпекову ситуацію; – координація гуманітарної допомоги через цифрові канали; – інформування щодо програм відновлення прикордонних територій; – посилення прозорості використання міжнародної допомоги.

Джерело: узагальнено і систематизовано автором.

Державна інформаційна політика формує інституційну спроможність органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо застосування правових норм у сфері ТКС шляхом поширення роз'яснень, методичних матеріалів, практик реалізації транскордонних програм (зокрема Interreg), а також цифрових навчальних ресурсів, що сприяє формуванню єдиного правозастосовного підходу. Зокрема, реальним практичним втіленням положень Протоколу № 2 стало прийняття у 2024 році Закону України «Про міжнародне територіальне співробітництво» [1].

Основні види міжнародного територіального співробітництва представлено в табл. 2.

Доцільно окреслити основні напрями трансформації інформаційної політики у контексті її спрямованості на підтримку міжнародного територіального співробітництва:

– запровадження системної підготовки кадрів, зокрема мовної підготовки, для осіб, залучених до транскордонного та міжтериторіального співробітництва, зокрема працівників органів місцевого самоврядування;

– запровадження механізму періодичних консультацій між органами влади сусідніх держав з метою вироблення узгоджених рішень, виявлення нормативно-правових і практичних бар'єрів та визначення шляхів їх усунення;

– створення координаційної платформи для взаємодії центральних органів влади з суб'єктами місцевого рівня, залученими до транскордонного співробітництва, з метою врахування їхніх потреб і поширення інформації про національні та європейські ініціативи у цій сфері;

– забезпечення належного інформування територіальних громад і органів місцевої влади щодо можливостей і механізмів транскордонного та міжтериторіального співробітництва.

Стратегічно важливим аспектом державної інформаційної політики залишається економічний вимір транскордонного співробітництва, який полягає у створенні додаткових можливостей для залучення інвестицій, міжнародної технічної допомоги та грантових ресурсів, зокрема через програми типу Interreg (Interreg NEXT Польща – Україна 2021–2027 [20]). Ухвалення Закону та прийняття Державної програми розвитку міжнародного територіального співробітництва на 2025–2027 роки [21] активізувало співпрацю територіальних громад України із зарубіжними партнерами за декількома напрямками: а) в межах реалізації проєктів міжнародної технічної допомоги, спрямованих на ліквідацію наслідків війни, насамперед, гуманітарних; б) у процесі реалізації програм відновлення, як складових стратегічних планів громад, на засадах спільної участі; в) в рамках партнерських договорів для впровадження кращих європейських практик самоврядування на принципах субсидіарності, партиципаторності, належного урядування та багаторівневості [22].

Показовим є поступове збільшення кількості угод про міжнародне територіальне співробітництво під час дії воєнного стану, що характеризує як готовність общин європейських країн надавати допомогу українським громадам, так і спроможність територіальних громад України розвиватися в напрямі забезпечення сталого розвитку в умовах воєнного конфлікту (табл. 3).

Таблиця 2

Види міжнародного територіального співробітництва

Параметри	Види міжнародного територіального співробітництва		
	Транскордонне	Міжтериторіальне	Транснаціональне
1. Просторове охоплення	Охоплює прикордонні регіони та громади	Охоплює території, що безпосередньо не прилягають до кордону	Поширюється на всі території
2. Рівень інтеграції	У межах громад, прилеглих до кордону	Зміцнення потенціалу регіонів і територій, які не є прикордонними	Найвищий рівень інтеграції широкого кола суб'єктів та учасників на національному, регіональному і місцевому рівнях
3. Програми співробітництва	Interreg VI-A NEXT: – Польща-Україна; – Угорщина-Словаччина-Румунія-Україна; – Румунія-Україна	– Interreg Europe: спрямована на зменшення нерівності у рівнях розвитку; – URBAC: спрямована на підтримку сталого міського розвитку; – ESPON: орієнтована на розвиток регіонального розвитку та просторового планування	VI-B NEXT: – Чорноморський басейн; – Дунайська регіональна програма

Джерело: складено автором за [1; 2; 14; 19].

Попри значні зусилля уряду і місцевих органів публічної влади з проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо правових основ формування добросусідських відносин і можливостей поглиблення взаємодії територіальних громад України з подібними суб'єктами країн ЄС для сприяння місцевому й регіональному розвитку, експерти відмічають її недостатню її ефективність, що проявляється в низькому рівні обізнаності громад про проекти і програми міжнародного партнерства [19] – табл. 4.

Крім недоліків, наведених у табл. 4, слід також звернути увагу, що невеликі або віддалені територіальні громади не мають достатнього доступу до методичних матеріалів, консультацій та роз'яснень щодо участі в програмах міжнародного співробіт-

ництва, зокрема Interreg. Усунення окреслених проблем потребує:

- створення єдиної інформаційно-аналітичної платформи міжнародного територіального співробітництва;
- посилення міжвідомчої координації;
- розвитку відкритих баз даних проектів і кращих практик;
- інтеграції цифрових рішень із європейськими стандартами відкритості та прозорості.

У стратегічній перспективі вдосконалення інформаційної політики має стати важливою умовою ефективної імплементації стандартів транскордонного співробітництва та зміцнення спроможності територіальних громад України.

Таблиця 3

**Угоди міжнародного територіального співробітництва, укладені територіальними громадами
Полтавської області під час воєнного стану**

Громади Полтавської обл.	Громади-партнери	Підписаний документ
1. Терешківська ТГ	Гміна Старий Сонч, Республіка Польща	Договір партнерського співробітництва
2. м. Глобине	м. Графенверт, Австрія	Угода про партнерські відносини
3. Миргородська ТГ	Об'єднана громада Лангенлонгсгайм-Штротберг, Федеративна Республіка Німеччина	Договір про партнерство
4. м. Полтава	м. Велико Тирново, Республіка Болгарія	Декларація про партнерство
5. м. Полтава	м. Свентохловіце, Республіка Польща	Лист про наміри
6. м. Кременчук	м. Клеймон – Ферран, Франція	Угода про співпрацю
7. с. Нехвороща	Комуна Стаффансторп, Швеція	Договір про побратимство
8. Нехворощанська ТГ	громада с. Гробники гміни Глубчиці Опольського воєводства, Республіка Польща	Договір про встановлення партнерських відносин

Джерело: складено за [23]

Таблиця 4

**Недоліки державної інформаційної політики у сфері забезпечення міжнародного
територіального співробітництва**

Недоліки	Наслідки
1. Фрагментарність інформаційного забезпечення	Інформація про нормативно-правові акти, міжнародні угоди, програми та проекти ТКС розміщена на різних вебресурсах органів влади без належної координації та єдиного стандарту структурування. Відсутність централізованої платформи ускладнює доступ до актуальної інформації та знижує якість управлінських рішень на місцевому рівні
2. Недостатня аналітична підтримка імплементації європейських стандартів	Нерідко відсутні роз'яснення щодо застосування норм міжнародного права, зокрема положень Європейської рамкової конвенції про міжнародне територіальне співробітництво між територіальними общинами або властями, а отже територіальні громади України не можуть ними скористатися
3. Недостатній рівень міжвідомчої координації	Інформаційні потоки між центральними органами виконавчої влади, обласними військовими адміністраціями та ОМС часто не є синхронізованими. Це призводить до дублювання інформації або, навпаки, до її втрати, а також ускладнює формування єдиної інформаційної політики у сфері міжнародного територіального співробітництва
4. Обмежений доступ до результатів реалізованих проєктів	Інформація про результати транскордонних ініціатив, фінансові показники, досягнуті індикатори ефективності публікується нерегулярно або у звітній формі, що не сприяє поширенню кращих практик. Відсутність відкритих баз кейсів обмежує можливість навчання громад на основі успішного досвіду

Джерело: узагальнено автором за результатами дослідження

Висновки. Отже, державна інформаційна політика у сфері міжнародного територіального співробітництва виступає системоутворювальним чинником забезпечення належного врядування, оскільки саме через неї здійснюється правове тлумачення норм європейського законодавства, інформаційно-аналітичний супровід імплементації міжнародних зобов'язань, координація міжвідомчої взаємодії та поширення кращих практик. Її еволюція у 2004–2024 рр. демонструє перехід від формування нормативної бази до цифровізації, інтеграції компонентів інформаційної безпеки та адаптації до умов воєнного стану.

Прийняття у 2024 році Закону України «Про міжнародне територіальне співробітництво» стало практичним кроком до реалізації положень Протоколу № 2 до Мадридської конвенції та розширило можливості українських громад для участі в європейських програмах, зокрема ініціативах типу Interreg. Позитивна динаміка укладення міжнародних угод у 2022–2025 рр., у тому числі громадами Полтавської області, свідчить про зростання інсти-

туційної спроможності органів місцевого самоврядування та їхню готовність діяти в умовах підвищених ризиків.

Водночас збереження фрагментарності інформаційного забезпечення, недостатньої аналітичної підтримки імплементації європейських стандартів і обмеженого доступу громад до методичних ресурсів стримує повною мірою реалізацію потенціалу міжнародного територіального співробітництва. Це актуалізує потребу у створенні єдиної інформаційно-аналітичної платформи, посиленні міжвідомчої координації, розвитку відкритих баз даних проєктів та інтеграції національних цифрових рішень з європейськими інформаційними системами.

Таким чином, удосконалення державної інформаційної політики має розглядатися як стратегічна передумова ефективної імплементації стандартів транскордонного та міжнародного територіального співробітництва, зміцнення інституційної спроможності територіальних громад України та їх повноцінної участі в процесах європейської згуртованості, сталого розвитку й повоєнної відбудови.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про міжнародне територіальне співробітництво України: Закон України від 24.04.2024 № 3668-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3668-20?lang=uk#Text> (дата звернення 23.02.2026).
2. Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями: Конвенція, Міжнародний документ від 21.05.1980 № 995_106. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_106?lang=uk#Text (дата звернення 23.02.2026).
3. Crossey N., Weber F. Borderlands of governance – multilevel cross-border governance and trajectories of local cross-border ties in the Franco-German Moselle-Saarland Region. *Journal of Borderlands Studies*. 2023. vol. 39 (6), P. 1061–1081. URL: <https://ideas.repec.org/a/taf/rjbsxx/v39y2024i6p1061-1081.html> (дата звернення 23.02.2026).
4. Wong Villanueva J. L., Kidokoro T., Seta F. Cross-border integration, cooperation and governance: A systems approach for evaluating “good” governance in cross-border regions. *Journal of Borderlands Studies*. 2022. 37(5), 1047–1070. URL: https://www.researchgate.net/publication/347793423_Cross-Border_Integration_Cooperation_and_Governance_A_Systems_Approach_for_Evaluating_Good_Governance_in_Cross-Border_Regions (дата звернення 23.02.2026).
5. Нестеряк Ю. В. Державна інформаційна політика та державне управління в умовах інформаційного суспільства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2011. № 23. С. 111–114. URL: <http://www.investplan.com.ua/?or=1&z=1651&i=28> (дата звернення 23.02.2026).
6. Савосько Т. Особливості формування державної інформаційної політики. *Аспекти публічного управління*. 2024. № 12(1). С. 22–28. URL: <https://aspects.org.ua/index.php/journal/article/view/1046> (дата звернення 23.02.2026).
7. Braman S. Defining Information Policy. *Journal of Information Policy*. 2011. № 1–5. Issue 1. P. 1–5. URL: https://www.researchgate.net/publication/281600906_Defining_Information_Policy (дата звернення 23.02.2026).
8. Unsworth K. Information policy: Global issues and opportunities for engagement. *Bulletin of the Association for Information Science and Technology*. 2014. V. 40. Issue 5. P. 46–49. URL: <https://asistdl.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/bult.2014.1720400512> (дата звернення 23.02.2026).
9. Gavkalova N., Syromolot E., Ramírez M. G., Mullan C., Lytovchenko Y. The significance of the Council of Europe’s governance tool «Territorial and cross-border cooperation» for regional development: Literature review. *Development Management*. 2024. № 23(2). P. 56–69. URL: <https://repository.hneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/33573> (дата звернення 23.02.2026).
10. Beck J. Open government and cross-border cooperation – perspectives for the context of transnational policy-making in border regions. *Central and Eastern European EDem and EGov Days*. 2022. P. 141–159. URL: https://www.researchgate.net/publication/359344339_Open_Government_and_Cross-border_Cooperation_-_Perspectives_for_the_Context_of_Transnational_Policy-Making_in_Border_Regions (дата звернення 23.02.2026).

11. Bentaleb S. Cross-border cooperation territorial strategy in the context of soft border as a modern perspective. *World Politics*. 2021. № 5(1). P. 219–235.
12. Ramírez G. M. Institutionalization of cross-border cooperation: The role of the Association of European Border Regions. *Borders in Central Europe after the Schengen Agreement*. 2018. P. 93–102. URL: https://www.researchgate.net/publication/319856853_Institutionalisation_of_Cross-order_Cooperation_The_Role_of_the_Association_of_European_Border_Regions (дата звернення 23.02.2026).
13. Prytula. K. Cross-Border Cooperation of Ukraine with the EU Countries: Current Challenges and Possibilities: monograph / NAS of Ukraine. SI «Institute of Regional Research named after M. I. Dolishnyi of NASU». Lviv, 2019. 220 p. URL: <https://ird.gov.ua/irdp/p20190002.pdf> (дата звернення 23.02.2026).
14. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Угода, Міжнародний документ від 27.06.2014 № 984_011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011?lang=uk#Text (дата звернення 24.02.2026).
15. Партнерство задля відновлення та розвитку. URL: <https://decentralization.ua/twincities> (дата звернення 25.02.2026).
16. Про транскордонне співробітництво: Закон України від 24.06.2004 № 1861-IV (втратив чинність). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-15/ed20181011?lang=uk#Text> (дата звернення 25.02.2026).
17. City-to-City Cooperation: Council of Europe – C2C Toolkit, 2015. URL: <https://rm.coe.int/1680747067> (дата звернення 25.02.2026).
18. Міжнародне муніципальне партнерство: методичні рекомендації. 2022. URL: <https://rm.coe.int/metodychni-rekomendatsii-partnerstvo-2022-2-/1680aedfd8> (дата звернення 25.02.2026).
19. Головка А., Химинець В. Спроможність громад до участі в транскордонних проєктах ЄС: поточний стан та шляхи зміцнення: Аналітична доповідь; за наук. ред. В. Потапенка. Київ: НІСД, 2025. 36 с. URL: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2025.12> (дата звернення 26.02.2026).
20. Офіційний сайт Interreg NEXT Польща – Україна 2021–2027. URL: <https://pl-ua.eu/en/programme/about-the-programme/> (дата звернення 27.02.2026).
21. Про затвердження Державної програми розвитку міжнародного територіального співробітництва на 2025–2027 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 12.12.2025 № 1647. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1647-2025-%D0%BF?lang=uk#Text> (дата звернення 27.02.2026).
22. Зареєстровані угоди про міжнародне територіальне співробітництво. URL: <https://data.gov.ua/dataset/6c460279-bac0-45ba-ab71-b255289a49f2> (дата звернення 27.02.2026).
23. Про Програму сприяння залученню інвестицій, формуванню позитивного іміджу та розвитку міжнародного економічного співробітництва Полтавської області на 2024–2027 роки: Рішення Полтавської обласної ради від 22.12.2023 № 726. URL: <https://media.poda.gov.ua/docs/y3ibytwm/pro-programu-na-2024-2027-roky.pdf> (дата звернення 27.02.2026).

REFERENCES:

1. Pro mizhnarodne terytorialne spivrobitnytstvo Ukrainy (2024) [On International Territorial Cooperation of Ukraine]: Zakon Ukrainy № 3668-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3668-20?lang=uk#Text> (data zvernennia 23.02.2026). [in Ukrainian].
2. Yevropeiska ramkova konventsiiia pro transkordonne spivrobitnytstvo mizh terytorialnymy obshchynamy abo vlastiamy (1980) [European Outline Convention on Transfrontier Co-operation between Territorial Communities or Authorities]: Konventsiiia, Mizhnarodnyi dokument № 995_106. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_106?lang=uk#Text (data zvernennia 23.02.2026). [in Ukrainian].
3. Crossey N., Weber F. (2023). Borderlands of governance – multilevel cross-border governance and trajectories of local cross-border ties in the Franco-German Moselle-Saarland Region *Journal of Borderlands Studies*. vol. 39 (6), P. 1061–1081. URL: <https://ideas.repec.org/a/taf/rjbsxx/v39y2024i6p1061-1081.html> (data zvernennia 23.02.2026).
4. Wong Villanueva J. L., Kidokoro T., Seta F. (2022). Cross-border integration, cooperation and governance: A systems approach for evaluating “good” governance in cross-border regions. *Journal of Borderlands Studies*. 37(5). P. 1047–1070. URL: https://www.researchgate.net/publication/347793423_Cross-Border_Integration_Cooperation_and_Governance_A_Systems_Approach_for_Evaluating_Good_Governance_in_Cross-Border_Regions (data zvernennia 23.02.2026).
5. Nesteriak Yu. V. (2011). Derzhavna informatsiina polityka ta derzhavne upravlinnia v umovakh informatsiinoho suspilstva [State Information Policy and Public Administration in the Information Societ]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. № 23. S. 111–114. URL: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=1651&i=28> (data zvernennia 23.02.2026). [in Ukrainian].
6. Savosko T. (2024). Osoblyvosti formuvannia derzhavnoi informatsiinoi polityky [Peculiarities of the Formation of State Information Policy]. *Aspekty publichnoho upravlinnia*. № 12(1). S. 22–28. URL: <https://aspects.org.ua/index.php/journal/article/view/1046> (data zvernennia 23.02.2026). [in Ukrainian].

7. Braman S. (2011). Defining Information Policy *Journal of Information Policy*. № 1–5. Issue 1. P. 1–5. URL: https://www.researchgate.net/publication/281600906_Defining_Information_Policy (data zvernennia 23.02.2026).
8. Unsworth K. (2014). Information policy: Global issues and opportunities for engagement *Bulletin of the Association for Information Science and Technology*. V. 40. Issue 5. P. 46–49. URL: <https://asistdl.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/bult.2014.1720400512> (data zvernennia 23.02.2026).
9. Gavkalova N., Syromolot E., Ramírez M. G., Mullan C., Lytovchenko Y. (2024). The significance of the Council of Europe's governance tool "Territorial and cross-border cooperation" for regional development: Literature review. *Development Management*. № 23(2). R. 56–69. URL: <https://repository.hneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/33573> (data zvernennia 23.02.2026).
10. Beck J. (2022). Open government and cross-border cooperation – perspectives for the context of transnational policy-making in border regions *Central and Eastern European EDem and EGov Days*. P. 141–159. URL: https://www.researchgate.net/publication/359344339_Open_Government_and_Cross-border_Cooperation_-_Perspectives_for_the_Context_of_Transnational_Policy-Making_in_Border_Regions (data zvernennia 23.02.2026).
11. Bentaleb S. (2021). Cross-border cooperation territorial strategy in the context of soft border as a modern perspective *World Politics*. 2021. № 5(1). R. 219–235.
12. Ramírez G. M. (2018). Institutionalization of cross-border cooperation: The role of the Association of European Border Regions. *Borders in Central Europe after the Schengen Agreement*. P. 93–102. URL: https://www.researchgate.net/publication/319856853_Institutionalisation_of_Cross-order_Cooperation_The_Role_of_the_Association_of_European_Border_Regions (data zvernennia 23.02.2026).
13. Prytula. K. (2019). Cross-Border Cooperation of Ukraine with the EU Countries: Current Challenges and Possibilities: monograph / NAS of Ukraine. SI "Institute of Regional Research named after M. I. Dolishniy of NASU". Lviv. 220 p. URL: <https://ird.gov.ua/irdp/p20190002.pdf> (data zvernennia 23.02.2026).
14. Uhoda pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovarystvom z atomnoi enerhii i yikhnyim derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony (2014): Uhoda, Mizhnarodnyi dokument № 984_011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011?lang=uk#Text (data zvernennia 24.02.2026).
15. Partnerstvo zadlia vidnovlennia ta rozvytku (2025) [Partnership for Recovery and Development]. URL: <https://decentralization.ua/twincities> (data zvernennia 25.02.2026). [in Ukrainian].
16. Pro transkordonne spivrobitnytstvo (2004) [On Transfrontier Cooperation]: Zakon Ukrainy № 1861-IV (vtraty chynnist). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1861-15/ed20181011?lang=uk#Text> (data zvernennia 25.02.2026). [in Ukrainian].
17. City-to-City Cooperation (2015) Council of Europe – C2C Toolkit. URL: <https://rm.coe.int/1680747067> (data zvernennia 25.02.2026).
18. Mizhnarodne munitsypalne partnerstvo: metodychni rekomendatsii [Mizhnarodne munitsypalne partnerstvo: metodychni rekomendatsii] URL: <https://rm.coe.int/metodychni-rekomendatsii-partnerstvo-2022-2-/1680aedfd8> (data zvernennia 25.02.2026). [in Ukrainian].
19. Holovka A., Khymynets V. (2025). Spromozhnist hromad do uchasti v transkordonnykh proiektakh YeS: potochnyi stan ta shliakhy zmitsnennia [Capacity of Communities to Participate in EU Cross-Border Projects: Current State and Ways of Strengthening]: Analitichna dopovid; za nauk. red. V. Potapenko. Kyiv: NISD. 36 s. URL: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2025.12> (data zvernennia 26.02.2026). [in Ukrainian].
20. Ofitsiinyi sait Interreg NEXT Polshcha – Ukraina 2021–2027 [Official website of Interreg NEXT Poland – Ukraine 2021–2027]. URL: <https://pl-ua.eu/en/programme/about-the-programme/> (data zvernennia 27.02.2026). [in Ukrainian].
21. Pro zatverdzhennia Derzhavnoi prohramy rozvytku mizhnarodnoho terytorialnoho spivrobitnytstva na 2025–2027 roky (2025) [On the Approval of the State Program for the Development of International Territorial Cooperation for 2025–2027]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 1647. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1647-2025-%D0%BF?lang=uk#Text> (data zvernennia 27.02.2026). [in Ukrainian].
22. Zareiestrovani uhody pro mizhnarodne terytorialne spivrobitnytstvo (2025) [Registered Agreements on International Territorial Cooperation]. URL: <https://data.gov.ua/dataset/6c460279-bac0-45ba-ab71-b255289a49f2> (data zvernennia 27.02.2026). [in Ukrainian].
23. Pro Prohamu spriannia zaluchenniu investysii, formuvanniu pozytyvnoho imidzhu ta rozvytku mizhnarodnoho ekonomichnoho spivrobitnytstva Poltavskoi oblasti na 2024 – 2027 roky (2023) [On the Program for Promoting Investment Attraction, Shaping a Positive Image, and Developing International Economic Cooperation of Poltava Region for 2024–2027]: Rishennia Poltavskoi oblasnoi rady № 726. URL: <https://media.poda.gov.ua/docs/y3ibytwm/pro-programu-na-2024-2027-roky.pdf> (data zvernennia 27.02.2026). [in Ukrainian].

